

דוגמא אישית

נדבר על ההשפעה שיש לנו כמדריכים ועל האחריות שיש לנו לשמש דוגמא אישית טובה

חלק א'

מטרה: המדריך יבין את משמעות תפקידו

20 דקות

דגש:

הכנה לישיבה: מבקשים מאחד המדריכים להיות תצפיתן שותף בישיבה כולה. תפקידו הוא לתצפת על צוות ההדרכה ולכתוב איך התנהגו לאורך הישיבה, חשוב לתת דוגמאות. אם אתם לא רוצים שיהיה זה אחד מהצוות אפשר שגם המד"ב, הגרעינר או המש"צ (לא מי שמעביר את הישיבה) – יהיה התצפיתן.

שם מתודה:

סיטואציות

גוף המתודה:

כולם עומדים בשורה, המד"ב/גרעינר מקריא סיטואציות. מי שחושב שאכפת לו ממה שנאמר מתקדם קדימה, מי שלא – נשאר במקום. ניתן להוסיף דיטואציות נוספות שרלוונטיות לצוות הספציפי. בנוסף, חשוב להתעכב בכל שאלה ולבדוק את הפערים בין המדריכים, לשאול למה חושבים כך או אחרת. הסיטואציות: * החניך רואה אותך מעשן נרגילה/סיגריות. * חניך ראה אותך זורק לכלוך על הרצפה. * החניך רואה אותך מקלל. * החניך אמר לך שאתמול הוא ראה סרט ממש טוב. * החניך מספר לך על המשפחה שלו. * החניך מתייעץ איתך על חבר/ה. * החניך שומע אותך מרכל על חניכים אחרים. * החניך שומע אותך מרכל על גרעינר/מד"ב. * החניך רואה אותך שיכור.

דגש:

חשוב לציין כי מידת האכפתיות משתנה ממדריך למדריך, יחד עם זאת, דמות המדריך הינה דמות שצריכה להיות בעבור החניך, ואם כרגע הדרך של החניך לייצר קשר משמעותי עם המדריך היא דרך סיפור על המשפחה, או על סרט שראה – כדאי לאפשר זאת. זה יכול להביא לקשר משמעותי הן בעבור החניך והן בעבור המדריך.

שם מתודה:

איך אני רוצה שיראו אותי?

גוף המתודה:

נותנים לכל אחד מהצוות דף A5 (חצי A4). על הדף הזה עליו לכתוב/לצייר כיצד היה רוצה להיתפס בעיני החניכים. ניתן לעזור ולתת דוגמאות: אני רוצה להיתפס כחבר, אח בוגר, משפיע, מחנך, מעשי, ערכי, אכפתי, אחד שלא מתייחס למה שאומרים עליו, מנהיג, משמעותי, רציני, מצחיק, כריזמטי, מגניב, אחד כזה שאפשר לדבר איתו וכו'. חשוב לתת למדריכים שקט וזמן לחשוב על הדברים, אם אנחנו רוצים כנות ופתיחות – יש לאפשר אותה. אפשר להביא צבעים וחומרי יצירה נוספים ולהתעכב ארוכות יותר על הפעילות – לשיקול דעתכם. עושים סבב בו כל אחד מציג את מה שכתב ולמה.

דיון:

- * איך אני רוצה להיתפס כמול החניכים?
 - * האם אני מבין את המשמעות של להיות מדריך?
 - * האם אני מבין שהחניך רואה בי מודל לחיקוי?
 - * האם חשוב לי שהחניך יראה בי דמות חינוכית?
-
-

חלק ג'**שם מתודה:**

דבר התצפיתנים

גוף המתודה:

חוזרים לתצפיתנים ומבקשים מהם להקריא את כל שכתבו ותיצפתו. יש להתעכב על התנהגות המדריכים בפעילות, על מה שאמרו ועל הדרך בה התבטאו.

דיון:

- * האם מישהו הופתע מאיך נצפו בו לבין איך שהרגיש שהתנהג בפעילות?
- * ממה יכול לנבוע הפער במידה וקיים?
- * האם יכול לקרות מקרה בו כל אחד מרגיש שנוהג בדוגמא אישית אך בעצם לא עושה זאת?

דוגמא אישית היא ערך והיא דרך חיים. כמדריכים וכמחנכים עלינו לנהוג בדוגמא אישית כיוון שזהו הכלי החזק ביותר שקיים אצל כל אחד ואחת מאיתנו. החניכים מחפשים מודלים לחיקוי, ולכן אנו נמצאים שם. הדוגמא האישית היא מה שמרכיב את זהותנו כמדריכים וגם הסיבה להיותנו כאלה, **עלינו להבין כי עלינו להשתפר בכל פעם קצת על מנת להוות את הדוגמא האישית הטובה ביותר בעבור חניכינו ובעבור האמת שלנו עם עצמנו.**

ציוד ונספחים

ציוד נדרש:

- חלק א' – שאלות
- חלק ב' – A5 (חצי מ-A4) לכל מדריך, כלי כתיבה

